വിഷയം : ഒടുവിൽ വീട് ചെറുതായിച്ചെറുതായി വന്നു........

ഓർമയെന്ന ശാപം

ഓർമകളോരോന്നും മാലപ്പടക്കങ്ങൾപോലെ അമ്മിണിയമ്മയുടെ മനസ്സിൽ പൊട്ടിവിടർന്നു. അവയിൽ ചിലത് അവരുടെ മനസ്സിനെ വെട്ടിമുറിച്ച് ആഴത്തിൽ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയും മറ്റു ചിലത് ആശ്വാസവും കൊച്ചു സന്തോഷവും പകരുകയും ചെയ്തു. വീടിന്റെ ചവിട്ടുപടിയിൽ കുത്തിയിരുന്ന് ദൂരെ നിരത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന യാത്രക്കാരെയും വാഹനങ്ങളെയും നോക്കുക എന്നത് അമ്മിണിയമ്മയുടെ ഒരു ദിനചര്യയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അപ്പൂപ്പൻതാടിയുടെ നിറത്തിലുള്ള തലമുടി എണ്ണതേച്ച് കെട്ടിയൊതുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരത്തിപ്പോൾ തികച്ചും ശൂന്യമാണ്. പക്ഷെ, അമ്മിണിയമ്മയുടെ മനസ്സ് ശക്തമായ തിരമാലകൾ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കടൽപോലെ പ്രക്ഷുബ്ധമാണ്. ജീവിതം തനിക്ക് എന്താണ് സമ്മാനിച്ചത്? അവർ ചിന്തിച്ചു. നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും കൂട്ടിക്കുറച്ച് ശരാശരി കാണാൻ അവർക്കായില്ല. വർഷങ്ങളോളം യു.പി. ക്ലാസ്സുകളിൽ അവർ കണക്ക് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കണക്ക് പഠിച്ചുപഠിച്ച് മടുത്ത കുട്ടികളുടെ മുന്നിലേക്ക് ദിവസവും കയറിച്ചെന്ന് ആ അധ്യാപിക പറയുമായി-

രുന്നു..." കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കൊരു നിമിഷം കണക്കിനെ സ്നേഹിച്ചു-
കൂടെ. കണക്ക് ജീവിതമാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയൂ..."

അമ്മിണിയമ്മയുടെ ആ പ്രസ്താവന യാഥാർഥ്യമായിരുന്നു.
കണക്കവരുടെ ജീവിതമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ജീവിതത്തെ ഒരു
കണക്കായി സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ അത് കൃത്യമായും വ്യക്തമായും
ചെയ്തുതീർക്കാൻ അവർ നന്നേ ബുദ്ധിമുട്ടി.

അമ്മിണിയമ്മയുടെ മനസ്സ് ഒരു പുഴപോലെ ഒഴുകി.
ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഓർമകൾ അടിയൊഴുക്കുകൾ പോലെ ആ
പുഴയുടെ ഗതിയും വേഗവും സദാ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അമ്മി-
ണിയമ്മയുടെ ബാല്യകാല ഓർമകളിൽ തെളിഞ്ഞുനിന്നത് ആകെ
ഒരേയൊരു മുഖമായിരുന്നു. തന്റെ അമ്മയുടെ മുഖം മാത്രം! പക-
ലന്തിയോളം പാടത്ത് പണിയെടുത്ത്, വിയർത്തൊലിച്ച് പാടത്തി-
ന്റെ ഉടമസ്ഥൻ തരുന്ന തുച്ഛമായ പണവുമായാണ് അവരുടെ
അമ്മ വീട്ടിലേക്കെത്തിയിരുന്നത്. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏക
ആശ്രയവും സ്വപ്നവുമെല്ലാം തന്റെ മകൾ മാത്രമാണെന്ന്
അവർ വിശ്വസിച്ചു. പെണ്ണായി പിറന്നെങ്കിലും അവൾ അന്ത-
സ്സോടെ സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്നും അതിന് വിദ്യാഭ്യാസം
അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ
തന്റെ അഞ്ചാം വയസ്സിൽ അമ്മിണിയമ്മ സ്കൂളിന്റെ പടി

ചവിട്ടി നാട്ടിലെ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തുള്ളവരുടെ പെൺമക്കൾ ... മാത്രമേ അന്ന് ശരിയായി വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ ഇടയിലേക്ക് അമ്മിണിയമ്മ കടന്നുചെന്നപ്പോൾ നാട്ടിൽ ചില ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ തലപൊക്കിയെങ്കിലും അധികം വൈകാതെ അതൊക്കെ അപ്രസക്തമായി.

തന്റെ കൂട്ടുകാരെ അവരുടെ അച്ഛൻ പള്ളിക്കൂടത്തിലാക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തൊട്ടാണ് തന്റെ അച്ഛനെന്തിയേ എന്ന ചോദ്യം അവളുടെ മനസ്സ് ആദ്യമായി ചോദിച്ചത്. ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം പള്ളിക്കൂടംവിട്ട് വീട്ടിലെത്തിയ അമ്മിണി തന്റെ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു.

"അമ്മേ എന്റെ അച്ഛനെന്തിയേ ?"

മകളുടെ ആ ചോദ്യത്തിനുമുൻപിൽ അവളുടെ അമ്മ വിളറിപ്പോയി. മകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വാശിപിടിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ സർവവും തകർന്ന്, എല്ലാം മറന്ന് അവർ അമ്മിണിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. തനിക്ക് ജനിച്ചത് പെൺകുഞ്ഞാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കോപിച്ച് 'എനിക്കതിനെ വേണ്ട' എന്നും പറഞ്ഞിറങ്ങിപ്പോയ അമ്മിണിയുടെ അച്ഛനെപ്പറ്റി എങ്ങനെ ~~അവളോട്~~ അമ്മിണിയോട് പറയും എന്നറിയാതെ അവളുടെ അമ്മ നിസ്സഹായമായി...

അമ്മയുടെ ഭാവപ്പകർച്ച അമ്മിണിയെ ഭയപ്പെടുത്തി. ഇതുവരെ തന്നെ ചിരിച്ചുമാത്രം നോക്കിയിട്ടുള്ള തന്റെ അമ്മ നിന്നനിൽപ്പിൽ പൊട്ടിക്കരയുമെന്ന് അവൾ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അന്ന് രാത്രി അവൾ ഉറങ്ങിയതേയില്ല. തന്റെ അച്ഛനെപ്പറ്റി അമ്മ തന്നോട് പറയാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന രഹസ്യം എന്തുതന്നെയായാലും അതിനി താനറിയണ്ടെന്ന് അവൾ തീരുമാനിച്ചുറച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ പിന്നെ അമ്മിണിയുടെ അമ്മയും അച്ഛനുമെല്ലാം സ്നേഹനിധിയായ അമ്മ മാത്രമായിരുന്നു. തന്റെ അമ്മ ഇനിയൊരിക്കലും കരയരുതെന്ന് ആ കുട്ടി നിശ്ചയിച്ചു. അതിനായി അവൾ സ്വപ്നം കാണാനും ആ സ്വപ്നങ്ങളൊക്കെ നേടിയെടുക്കാനായി നന്നായി പഠിക്കുവാനും തുടങ്ങി.

പക്ഷേ, വിധി അവരെ മറ്റൊരു തരത്തിലാണ് തേടിയെത്തിയത്. ഒരു ദിവസം പണി കഴിഞ്ഞ് തിരികെ വരുംവഴി ഒരു പേപ്പട്ടി ~~[illegible]~~ അവരുടെ അമ്മയെ കടിച്ചു. ചികിത്സയൊന്നും ശരിയായി ലഭിക്കാതെയും ഫലിക്കാതെയും പേപിടിച്ച് അവർ മരണത്തിന് കീഴടങ്ങി. അന്ന് അമ്മിണിക്കമ്മയ്ക്ക് എട്ടോ ഒൻപതോ വയസ്സേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജീവിതത്തിന്റെ നെടുംതൂണ് നഷ്ടപ്പെട്ട് പകച്ചുനിന്ന ആ പെൺകുട്ടിയെ പിന്നീട് സർക്കാർ അനാഥമന്ദിരത്തിലേക്ക് മാറ്റി.

അമ്മയുടെ ഭീകരമായ മരണം അമ്മിണിയുടെ മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റിച്ചു. അനാഥമന്ദിരത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് ചിരിച്ചും പേച്ചും പറയുന്ന അമ്മിണിയെ എല്ലാവരും ഒന്നു ഭയക്കാതിരുന്നില്ല. അധികം താമസിക്കാതെ നഗരത്തിലെ ഒരു മനോരോഗഡോക്ടറിന്റെ രോഗിയായി അവൾ മാറി. കൃത്യമായ പരിചരണം കൊണ്ട് അവൾക്ക് തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുനടക്കാനായി. പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, പരീക്ഷ പാസ്സായി അവൾ യു.പി. സ്കൂൾ അധ്യാപികയായി മാറി.

ജീവിതമാകുന്ന മരുഭൂമിയിലെ ഒരു മരുപ്പച്ചയായിരുന്നു അമ്മിണിടീച്ചർക്ക് ആ ജോലി. വാടിക്കരിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും ചിറകനക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സ്കൂളിലെ തന്നെ ~~[illegible]~~ ഒരു ~~അധ്യാപകനുമായി~~ രാമൻമാസ്റ്ററുമായി അമ്മിണിയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. ജീവിതം പുതിയൊരു ചാലിലേക്ക് ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയ സന്തോഷം അമ്മിണിയമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ തിളക്കം പ്രകടമായിരുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ അന്ന് ഒരു പ്രകാശം തെളിഞ്ഞുവന്നു. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ താൻ എത്ര ദൂരം സഞ്ചരിച്ചുവെന്ന് അവൾ ചിന്തിച്ചു. പക്ഷേ, കൃത്യമായി കണക്കുകൂട്ടാൻ പറ്റുന്നില്ല...

"ചോറെടുത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു - വന്നു കഴിക്കൂ......"

വീടിനുള്ളിൽ നിന്നും വേലക്കാരി ഉറക്കെ വിളിച്ചപ്പ-
ഴാണു ഓർമകളിലേക്ക് ആണ്ടിറങ്ങിപ്പോയ അവരുടെ മനസ്സ്
ആ ശബ്ദത്തിൽ ഞെട്ടിയുണർന്നു. താനെവിടെയായിരുന്നു. ഇത്രയും
നേരം? മറ്റേതോ ലോകത്തിന്റെ, ഓർമകളുടെ ആനന്ദത്തിൽ
ഒരു കൊച്ചുചിത്രശലഭം പോലെ പാറിപ്പറക്കുകയായിരുന്നോ? ...
ഓർമകളുടെ ഭാണ്ഡക്കെട്ട് ഇറക്കിവെച്ചിട്ട് അവർ പതിയെ
എണീറ്റു. വീടിന്റെ ഭിത്തിയിൽ പിടിച്ച് സാവധാനം അകത്തേക്ക്
നടന്നു. നിലത്തു പാകിയിരിക്കുന്ന ടൈലുകളുടെ മരവിപ്പിക്കുന്ന
തണുപ്പ് ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ഉള്ളംകാലുകളിലൂടെ അവരുടെ ശരീരമാകെ
വ്യാപിച്ചു. വീടിന്റെ സിറ്റൗട്ടിൽ നിന്ന് അത്യാവശ്യം നല്ല അക-
ലമുണ്ട് - ഡൈനിംഗ് ഹാളിലേക്ക്. വീട് വലുതായിരിക്കുന്നു. തനി-
ക്കൊരാൾക്ക് തനിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഇത്രയും വലിയ വീട്
ആവശ്യമാണെന്ന് വിചാരിച്ച ഗോപൻ എന്തൊരു മണ്ടനാണെന്ന്
അമ്മിണിയമ്മ വീണ്ടും ചിന്തിച്ചു. ഗോപൻ അവരുടെ മകനാണ്.
നടന്നുനടന്ന് ഡൈനിംഗ് ഹാളിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും
അമ്മിണിയമ്മ കിതച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. കൊട്ടാരം പോലുള്ള ആ
വലിയ വീട് അവർക്കൊരു നരകമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ഡൈ-
നിംഗ് ടേബിളിൽ വേലക്കാരി ചില വിഭവങ്ങളെല്ലാം
നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്രിമ നിറവും മണവും ചേർന്ന ആ ...

ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് മനംമടുത്ത് നോക്കിയിരിക്കവേ, ഒരു ഇലയട കഴിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അടയുടെ കൊതിപ്പിക്കുന്ന ~~[illegible]~~ രുചി അവരെ കീഴടക്കി. തന്റെ ഭർത്താവിന് ഒത്തിരി ഇഷ്ടമായിരുന്ന ഇലയട. അയാൾ മരിക്കുംവരെ അവർ ദിവസവും ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. രാമൻമാസ്റ്ററുടെ മരണത്തോടെ അമ്മിണിയമ്മയും പകുതി മരിച്ചു എന്നുവേണം പറയാൻ.

ഒരു വിധം ആഹാരം കഴിച്ചിറക്കിയശേഷം അവർ അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നു. അവിടെ ഷീല പണിയൊതുക്കി തിരികെ പോകാനുള്ള തെയ്യാറെടുപ്പിലാണ്.

"ഷീലേ, ഈ വയസ്സാംകാലത്ത് എനിക്കൊരു ആഗ്രഹം. എന്റെ മക്കളോ എന്നെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഒരുത്തന്റെ കൂടെ പോയി. പിന്നെയുള്ളത് എന്റെ മകനാ. അവനെ എനിക്കൊന്ന് കാണണമെന്നുണ്ട്. എന്റെ ജീവിതം തീരാറാകുവാ. നിനക്കൊന്നു സാധിക്കുമോ കുഞ്ഞേ, എന്റെ ആ ആഗ്രഹം നടത്തിത്തരാൻ."

ഷീല മനംമടുപ്പോടെ അമ്മിണിയമ്മയെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

"അമ്മയ്ക്കിപ്പോൾ എന്താ വേണ്ടത്. നാട്ടിൽ വേറെവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇത്രയും വലിയ വീട്. പിന്നെ ജോലിയൊക്കെ ~~[illegible]~~ ചെയ്യാൻ ~~[illegible]~~ ദാ, ഇവിടെ ഞാനുമുണ്ട് വയസ്സുകാലത്ത്.

ഇനി അടങ്ങിയിരുന്നാൽപ്പോരെ. വിചാരിക്കുംപോലെ വെറുതെയി-
രിക്കുകയല്ല ഗോപൻസാർസാറിന് പിടിപ്പതുപണിയുണ്ട്..."

ചില പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
അതൊന്നും കേൾക്കാൻ താല്പര്യമില്ലാത്തപോലെ അമ്മിണിയമ്മ
തിരിഞ്ഞുനടന്നു. വീണ്ടും സിറ്റൗട്ടിലെത്തി. സൂര്യന്റെ രശ്മികളുടെ
കാഠിന്യം കൂടിയിരിക്കുന്നു. അത് മണ്ണിനെയും അന്തരീക്ഷത്തെയും
ഒരുപോലെ ചുട്ടുപൊള്ളിപ്പിച്ചു. ചുട്ടുപിടിച്ച ഓർമകളിലേക്ക് അമ്മി-
ണിയമ്മ വീണ്ടും യാത്രയായി.

അമ്മിണിയമ്മയ്ക്ക് രണ്ട് മക്കളായിരുന്നു. മൂത്തമകൾ
വീട്ടുകാരെ മറന്ന് ഒരു രാത്രി ഏതോ ഒരുത്തന്റെ കൂടെ
ഇറങ്ങിപ്പോയി. ചെറുപ്പമായിരുന്നു അവൾക്ക്. ജീവിതത്തിൽ വിധി
നൽകുന്ന ഭീകരങ്ങളായ സമ്മാനപ്പൊതികളിലൊന്നായി അമ്മിണിയമ്മ
അത് സംഭവത്തെയും കണക്കാക്കി. പിന്നെ ഇളയതായി ഉണ്ടാ-
യിരുന്നത് മകനാണ് - ഗോപൻ. ~~പഠി~~ പഠനത്തിൽ സ്കൂളിലവൻ
ഒന്നാമനായിരുന്നു. അതിൽ അവന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മനംമറന്ന്
ആഹ്ലാദിച്ചു. നാലുപേരുള്ള ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് ~~[illegible]~~ മൂത്തമകൾ
ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ ആ വീട് ഒന്നു ചെറുതായി ചുരുങ്ങിയതായി
അമ്മിണിയമ്മയ്ക്ക് തോന്നി.

ഗോപൻ പഠിച്ചു ~~[illegible]~~ ദൂരെ ഒരിടത്ത് വിദ്യാ-

(Note: Graded articles may be published in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

ഫീസറായി ... ജോലിനേടി. ജോലിയുടെ ... അഹങ്കാരം ... അവൻ ... ഇടയ്ക്കിടെ
കാണിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ... അമ്മിണിയമ്മ ... ദൈവത്തോട് ... പ്രാർത്ഥിക്കും.
..."കൃഷ്ണാ, അവനെയെങ്കിലും ... നല്ലവഴിയേ ... നടത്തണേ,......" ...

..... രാമൻമാസ്റ്റർ ... മരിച്ചതോടെ ... ഗോപന്റെ ... വീട്ടിലേക്കുള്ള
വരവൊക്കെ ... നിന്നു .. കുടുംബത്തോടൊപ്പം ... ദൂരെ ... ജോലിസ്ഥലത്തായി.
അവന്റെ ... താമസം. വീട്ടിലെ ... അംഗസംഖ്യ ... കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞ് .
ഒടുവിൽ ... വീട് ... തന്നിലേക്ക് ... മാത്രം ... ഒതുങ്ങുന്നത് ... വേദനയോ-
ടെ ... അമ്മിണിയമ്മ ... തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഗോപൻ ... അമ്മയെ ... ഉപേക്ഷി-
ക്കുകയാണെന്ന ... ധാരണ ... നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ ... രൂപപ്പെട്ടു തുടങ്ങി...
ആരെയും ... വകവെയ്ക്കാതെ, അൽപസ്വൽപം ... ലഹരിക്കടിമപ്പെട്ട്
സ്വയം ... ഒരു ... ചെകുത്താനായി ... മാറുകയാണ് ... ഗോപൻ ... എന്ന്
എല്ലാവരും ... പറഞ്ഞു: ഇത് ... ഗോപന്റെ ... ചെവിയിലുമെത്തി...

.... ~~അമ്മ~~ ... ആ അമ്മിണിയമ്മ ... താമസിക്കുന്ന ... പഴയവീട് .
പൊളിച്ച് ... ആ ... സ്ഥാനത്ത് ... ഒരു ... പുതിയ ... വീട് ... പണിയു-
ന്നതോടെ ... ആ ... പ്രശ്നം ... പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ... ഗോപൻ
ചിന്തിച്ചു. അതിനായി ... ജോലിക്കാരെയൊക്കെ ... ഏർപ്പാടു ... ചെയ്തു..
എന്നാൽ ... അമ്മിണിയമ്മ ... അതിന് ... സമ്മതിച്ചില്ല. തന്റെ ... കുടും-
ബത്തിന്റെ ... ആത്മാവുറങ്ങുന്ന ... ആ ... വീട് ... പൊളിക്കുവാൻ ...
അവർ ... ആഗ്രഹിച്ചില്ല. സ്വന്തം ... മകന്റെ ... മുൻപിൽ ... കരഞ്ഞുകൊ-

ന്ന് ... അവർ ഒത്തിരി തവണ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ മാതൃത്വം എന്ന വികാരം തിരിച്ചറിയാതെപോയ, മനുഷ്യത്വം മരിച്ചുപോയ ഗോപൻ അത് ... ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. ഒടുവിൽ ആ വീട് പൊളിച്ചു. ആ ... സ്ഥാനത്ത് പണിതുയർന്ന വീടിലാണ് അമ്മിണിയമ്മയുടെ താമസം ...

...... തിണ്ണിലേക്കു മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയ കുഞ്ഞുവീടിന്റെ ... ഓർമയിൽ അമ്മിണിയമ്മ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു. കാരണം, ഇപ്പോ-വർ ജീവിക്കുന്നത് മകൻ സ്നേഹത്തിൽ ചാലിച്ച് പണിതുയർത്ത വീടിലല്ല, മറിച്ച് സ്നേഹമില്ലായ്മയുടെ ഇഷ്ടികകൾ നിറഞ്ഞ വലിയ നരകത്തിലാണ്. തന്റെ കുഞ്ഞുവീടിനേയും ആ വീടിലെ തന്റെ അമ്മയേയും ഭർത്താവിനേയും നല്ലവരായ കുഞ്ഞുമക്കളെ കുറിച്ചാലോചിച്ചിരിക്കെ അമ്മിണിയമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുവന്നു. ചെറുതായിരുന്നെങ്കിലും പഴയ വീടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി അവർ ആലോചിച്ചു. കണ്ണിലെ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞിലെ കാഴ്ചകളെ അപ്രതീക്ഷിതമാക്കിയപ്പോൾ, അമ്മിണിയമ്മയുടെ ഓർമകളും അവ്യക്തമാവുകയായിരുന്നു. ഓർമയെന്ന വലിയ ശാപം അവർ അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. ആ നിമിഷം മറവിയെ അതിശക്തമായി പ്രണയിച്ചു. അവരെ പക്ഷേ ഒന്നു നോക്കി ... ചിരിക്കുവാൻ പോലും മറവി തയ്യാറായില്ല. അവിടെ ഓർമയെന്ന ശാപം തന്നെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചുപോന്നു..............